

L'ESPERANÇA DES D'UN NOU GOVERN*

Luis Miguel Saravia C.,
educador peruà

Des del 28 de juliol de 2011, el Perú compta amb un nou govern constitucional presidit pel senyor Ollanta Humala Tasso, elegit el 10 de juny. La ministra d'Educació és la senyora Patricia Salas O'Brien.

S'han creat moltes expectatives sobre allò que realitzarà el nou govern que té com a oferta la inclusió social i sobre el que es proposa en el camp educatiu.

El missatge transmès és superar les deficiències educatives, especialment aquelles que hi ha entre l'educació per a les zones urbanes i rurals del país.

La política d'inclusió està centrada en el suport a la inversió educativa dirigida a proporcionar més recursos a les zones rurals i a les poblacions que viuen en un context intercultural bilingüe. Amb això es comença a reduir una de les bretxes educatives que es té.

“...formació de ciutadans que pertanyen a una realitat diversa que té la seva cultura, la seva història i els seus valors que estan arrelats en una història nacional...”

L'esperança d'aquesta nova gestió governamental descansa a més en un nou enfocament de la política educativa en què les decisions comencin per reconèixer els que menys varen rebre. La ministra Sales, en la seva exposició a la comissió d'educació del Congrés, va resumir aquesta esperança amb les següents paraules: “No es poden tenir

les mateixes estratègies per a àrees rurals i urbanes, perquè les rurals pateixen un abandonament i un retard històrics. Tenim un enorme deute amb elles.”

Confiam que les turbulències polítiques i econòmiques no pertorbin aquesta voluntat d’atendre els que menys tenen i que aquest període sigui l’inici d’anar tancant els espais d’inequitat educativa que tenim a la societat peruana.

Aquesta esperança, que és promissòria, exigeix un nou estil en la comunicació, en el contacte amb els que posen en pràctica els objectius i metes educatives incloses el Projecte Educatiu Nacional. Tots els docents han de conèixer-lo, analitzar-lo, aprofundir-lo i convertir-lo en una pràctica que té com a funció, no només aconseguir nous i bons aprenentatges, sinó contribuir a la formació de ciutadans que pertanyen a una realitat diversa que té la seva cultura, la seva història i els seus valors que estan arrelats en una història nacional de la qual donen testimoni l’arqueologia, l’etnografia, l’antropologia i la lingüística.

Al nostre país va florir una cultura que l’hem de conèixer profundament, sense desmerèixer les aportacions que ens brinda el temps de globalització amb els seus avenços en ciència i tecnologia. El mestre en aquest temps requereix una actualització integral i no només s’ha de posar l’èmfasi en la comunicació i les matemàtiques. Els alumnes en l’actualitat posen en evidència que el coneixement es renova i demanen un docent que estigui en permanent actualització.

Sens dubte caldrà dissenyar i desenvolupar nous enfocaments educatius, partint de la preferència pels que menys reben, les nines i nins de les zones rurals del país.

El que es ve realitzant en aquests dos mesos d’exercici de l’equip d’educació apunta a fer realitat una nova proposta de gestió amb èmfasi en la gestió i en el que han de ser els aprenentatges estesos a la ciència i a la ciutadania.”

Tenir un discurs de qualitat educativa sense guardar coherència amb les activitats que es desenvolupen en un context, que desen-

volupa un procés de descentralització amb participació de les institucions locals, és instal·lar-se en una forma de fer política tradicional. I això no s’ha de fer.

“...de fomentar una consciència crítica i una educació ciutadana per a enfortir el procés democràtic sustentat en valors cívics i respecte per la diversitat.”

Els senyals emesos per l’equip d’educació del nou govern generen l’esperança que es podran desenvolupar nous enfocaments i noves propostes educatives en què la persona és el centre del procés i no el model econòmic d’exclusió i desenvolupament d’explotació de recursos primaris.

Una nova forma d’enfocar l’educació on es manifesti la probitat i la veritat en el discurs educatiu, permeten esperar millores substantives tant per als alumnes com per als docents.

Esperam que la societat compregui i valori el missatge. No es tracta de prioritzar l’educació per a la competitivitat només, sinó per al desenvolupament de la persona, de desenvolupar processos d’aprenentatge per a un millor coneixement i acompliment, de fomentar una consciència crítica i una educació ciutadana per a enfortir el procés democràtic sustentat en valors cívics i respecte per la diversitat.

*Aquest text s’ha traduït del castellà. □